

El Govern aragonès impulsa tímidament la cooficialitat del català a la Franja

L'executiu que lidera Marcel·lí Iglesias ha presentat l'avantprojecte de Llei de Llengües, que permetrà la cooficialitat del català i l'aragonès. En un intent de trobar un consens ampli, el text implica els municipis i demana que cadascun dels ajuntaments afectats ratifiqui per majoria absoluta la cooficialitat.

El Govern de la Diputació General d'Aragó (DGA) ha presentat l'avantprojecte de la Llei de Llengües d'Aragó, que farà cooficials el català i l'aragonès, però deixarà en mans dels ajuntaments el ple desenvolupament d'aquesta cooficialitat. L'executiu, format pel PSOE i el PAR (Partit Aragonès), ha triat la setmana següent a la manifestació contra el Pla Hidrològic Nacional a Madrid –en la qual van participar milers d'aragonesos– per a presentar aquesta llei, que temen que pugui provocar polèmica. Per evitar conflictes, el govern de Marcel·lí Iglesias no només ha triat amb pinzes el moment de presentar l'avantprojecte, sinó que també ha demostrat cautela a l'hora de redactar la llei i en la forma de presentar-la. Així, aquest avantprojecte de llei passarà un període d'exposició pública de dos mesos –tot i que aquests projectes acostumen a passar directament al Parlament– perquè s'hi puguin presentar al·legacions.

El conseller aragonès de Cultura, Javier Callizo, va explicar que el text vol aconseguir el "major consens possible". Potser amb aquest objectiu, el text estableix que aquestes llengües siguin cooficials en els ajuntaments que ho votin per majoria absoluta, expressant a més a més la denominació de la llengua que s'hi parla. L'avantprojecte inclou dos annexos amb dues llistes dels municipis on es parla català i aragonès. La Franja, segons el text, està formada per 62 municipis i afecta, concretament, uns 70.000 habitants.

JAVIER BELVER / RINCA GIL

Marcel·lí Iglesias, president de la Diputació General d'Aragó, va néixer en la Franja catalano-parlant. A la dreta, la seu de les Corts aragoneses, on el text arribarà d'aquí a dos mesos.

Segons diu Callizo, el projecte també "tracta de fer compatible la cooficialitat de les dues llengües sense deixar de reconèixer i protegir les varietats vernacles que es parlen en algunes valls pirinenques, com el belsetà i el benasquès". L'avantprojecte, doncs, regula que la parla de Benasc no és català, al contrari del que defensen alguns filòlegs.

A banda, l'esborrany preveu que alguns procediments administratius es puguin iniciar en català i aragonès i que en la selecció de funcionaris per a la Franja de Ponent, per exemple, es pugui valorar el coneixement del català i, en alguns casos, pugui ser un requisit imprescindible.

Pel que fa a l'ensenyament del català, l'avantprojecte preveu processos d'immersió lingüística, prenent com a criteri bàsic la voluntarietat: "Es reconeixen els drets però no s'imposa res", explicà Callizo.

El procés de cooficialitat és, doncs, tan obert que el seu futur depèn de la capacitat de reacció dels moviments i associacions en defensa de la llengua catalana, d'una banda, i, de l'altra, de la dels que defensen que la llengua que es parla en els municipis de la Ribagorça, la Llitera, el Baix Cinca i el Matarranya no és català.

Àlex Milian